

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/44/2023
Identifikačné číslo spisu:	4211218992
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Mario Dubaň
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4211218992.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu X.. H. V., správcu konkurznej podstaty úpadcu Jednota, spotrebné družstvo Komárno v likvidácii, so sídlom v Komárne, Petöfiho 7, IČO: 00 168 858, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., so sídlom v Považskej Bystrici, Centrum 18/23, IČO: 46 528 644, proti žalovanej X.. O. S., bývajúcej v S. - K. W., S.. Z. X, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/332/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo 16. mája 2022 sp. zn. 8C/332/2011-710, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie zastavuje.

Žalobcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 16. mája 2022 sp. zn. 8C/332/2011-710 zamietol sťažnosť žalovanej proti uzneseniu tamojšieho súdu z 30. septembra 2021 č. k. 8C/332/2011-692 vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 5 301,87 eur k rukám advokáta žalobcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná dovolanie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

4. V zmysle § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

5. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle § 419 CSP môže strana sporu dovolaním napadnúť iba rozhodnutie odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 CSP) alebo najvyšším súdom (v sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach podľa § 31 ods. 2 CSP) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Žiadne iné súdne rozhodnutie nemožno napadnúť dovolaním.

6. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol sťažnosť podanú žalovanou proti uzneseniu, ktoré vydal vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie. Sťažnosť je prostriedok procesnej obrany, ktorý má suspenzívny účinok - ak ju podať včas ten, kto je na to oprávnený, nenadobúda sťažnosťou napadnuté uznesenie právoplatnosť (§ 247 CSP). Sťažnosť ale nemá devolutívny účinok - o sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie (§ 248 CSP). Rozhodnutie o sťažnosti strany sporu proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom nie je teda rozhodnutím odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Predmetným dovolaním je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu, ktoré nie je spôsobilým predmetom dovolania v zmysle § 419 CSP.

7. Z vyššie uvedeného vyplýva, že najvyšší súd nie je funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní smerujúcom proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie a nie je tu ani iný príslušný súd, príp. orgán, ktorý by bol na prejednanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku príslušný a ktorému by bolo možné vec postúpiť.

8. Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Vzhľadom na to najvyšší súd konanie o dovolaní žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie zastavil (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP) bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

9. Dovolací súd obiter dictum dodáva, že zvrátiť uvedený záver nebol spôsobilý ani poukaz žalovanej na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 387/2019, keďže žalovaná zjavne dôsledne nerozlišuje jednotlivé fázy rozhodovania o trovách konania. V prvej fáze súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí, rozhoduje o tom, komu (a či vôbec niekomu) sa priznáva nárok na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP); vo fáze druhej sa rozhoduje o samotnej výške náhrady trov konania, a to spravidla po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Výška náhrady trov konania býva určená samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Závery ohľadom prípustnosti dovolania uvedené v dovolateľkou označenom náleze sa týkali otázky samotného nároku na náhradu trov konania, pričom v preskúmvanej veci sú dovolateľkou napadnuté rozhodnutia o výške (už skôr) priznaných nárokov na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné argumentáciu žalovanej vyhodnotiť ako neadekvátnu a v konečnom dôsledku nedôvodnú.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.